

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 522. Privatio numerata inter pœnas ecclesiasticas quid sit, & qualiter incurratur, quisque ejus effectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

l. 2. in decal. c. 11. n. 12. Castrop. l. c. n. 14. Secundò: quòd, cum hæc potestas sit jurisdictionis voluntariæ, uti & absolutio, & jure ordinario competat Episcopis, sit ab illis delegabilis. *Majol. l. 2. de irreg. c. 2. in fine. Sanch. l. 8. de dispens. d. 3. n. 3. Suar. de cens. d. 41. f. 2. num. 15. Avil. p. 7. de irreg. d. 10. du. ult. Bonac. de irreg. d. 7. q. 5. p. 1. Castrop. n. 15.* Tertio: Quòd, si de pluribus irregularitatibus impetranda dispensatio, facienda necessariò mentio illarum, quæ sunt ex diverso delicto, quia auferri potest una sine altera, si verò irregularitates plures sint ejusdem rationis, V. G. ex pluribus celebrationibus in excommunicatione, necessarium sit exprimere eas in genere, non tamen singulas vices in particulari. *Henriq. l. 12. de mat. c. 10. n. 3. Sanch. de mar. d. 24. n. 7. Nav. c. 27. n. 32. Avil. l. c. du. 8. Castrop. n. 16. Suar. d. 44. f. 2. n. 28.* certum id esse dicens de irregularitatibus homicidii. *Quartò: Exceptionem à potestate seu privilegio dispensandi in privilegio concessio religionibus & Episcopo esse strictè interpretandam, v. g. si in privilegio excipiatur exceptio irregularitatis ex bigamia, non de similitudinaria bigamia, sed de propriè tali intelligendum est, Castrop. num. 17. cum Laym. l. c. Quintò: Episcopum vel Prælatum conscium irregularitatis, in qua dispensare potest, si irregularem admitat ad Ordines vel beneficium, cenferi dispensare cum eo. Sylv. v. irregularitas. q. 28. Majol. de irreg. l. 5. c. 51. num. 8. Suar. d. 41. f. 3. n. 4. Avil. l. c. du. 6. Sayr. l. 7. thes. c. 14. n. 11. Bonac. l. c. Castrop. n. 18.* quæ tamen tacita dispensatio facta à Prælato Papà inferiore non admittitur in foro externo, *Castrop. l. c. & apud hunc Suar. citans Abb. Felin. Jo-And. Nav. &c. Sextò: Dispensatum etiam à Papa ad Ordines, non cenferi hoc ipso ad beneficia curata, dignitates & prælaturas. Imola in c. postulasti. de rescript. num. 4. Felin. n. 10. Sa. v. dispensatio. n. 14. Sayr. l. 6. thes. c. 11. n. 12. Castrop. n. 19.* Item dispensatum ad Ordines, cenferi dispensatum ad solos Ordines minores, quia dispensatio strictè interpretanda, dispensatio facta initiato minoribus intelligenda est facta pro majoribus, ne sit inutilis & frustra, *Sanch. de mar. d. 1. n. 26. Castrop. n. 20.* Septimò: Episcopum concedentem dimissorias ad Ordines hoc ipso concedere facultatem, ut ab ordinante dispenseretur in irregularitate, ab óque impedimento impediendo susceptionem Ordinum, *Angel. v. irregularitas. n. 34. Sylv. ibid. q. 9. n. 11. in fine,* cum concessa facultate ad Ordines, concessa sint ea, sine quibus illi suscipi nequeunt. *Arg. c. præterea. de off. deleg. & l. 2. ff. de jurisdict. omn. jud. quod verum esse ait Castrop. n. 21.* si Episcopus dimittens sit conscius irregularitatis; secus, si sit ignarus impedimenti, eò quod esto dispensatio irregularitatis præmittenda sit susceptioni Ordinum, non tamen necessarium eam præmitti ab eo, qui Ordines ex delegatione collaturus est. Ita *Castrop. l. c. cum Sanch. l. 8. d. 1. n. 25.*

Quæst. 522. Privatio numerata inter pœnas ecclesiasticas quid sit, & qualiter incurratur quisque ejus effectus?

1. *Resp. ad primum: Privatio hæc est pœna ecclesiastica, quæ quis ob delictum privatur beneficio dignitate vel officio ecclesiastico priùs ritè obtento.*

2. *Resp. ad secundum: Incurritur vel ipso jure, dum nimirum à jure ita annexa est perpetrati crimini, ut eà completà quamprimum sine facto,*

citraq;e omnem Judicis sententiam beneficio, dignitate, officio exutus existat, aliquando ministerio seu per sententiam Judicis, dum nimirum efi jure seu per leges decreta sit crimini, non tamen incurritur actu, priusquam ademptio per sententiam condemnatoriam sequatur, quæ reus non solum commisisse crimen declaretur, sed expressè irrogetur & insigatur, ita ut priusquam hæc accidat, beneficium ab alio impetrari nequeat, neque à reo resignari possit, qui etiam fructus ante hanc sententiam fecit suos, post eam restituere non teneatur. Covar. p. 2. de Sponsal. c. 6. §. 8. n. 8. Laym. l. 4. tr. 2. c. 17. num. 2. Pirh. ad tit. de concess. præb. num. 27.

3. *Resp. ad tertium: Privationis ipso jure indutæ effectus notabiles sunt sequentes; primò: quòd ipso criminis perpetrati facto amittatur titulus & proprietates beneficii, ita ut illud vacet, & tanquam tale impetrari possit ab alio, Arg. c. licet. de præb. & dignit. in 6. Secundò: quòd ab ipso commissi criminis die proventus beneficii non faciat suos, & à tunc perceptos restituere teneatur. Extrav. cum de restabile. 2. inter comm. de Simon. Tertio: Quòd sic privatus beneficio illud amplius permutare aut in favorem resignare non possit. Quartò: Quòd si sic privatus moriatur non tanquam per obitum, sed tanquam ex delicto vacans beneficium impetrari possit, eò quòd titulus & proprietates illius jam ante obitum fuerit amissa. Azor. p. 2. inst. mor. l. 7. c. 17. q. 2. Barb. de off. Epif. Alleg. 67. à num. 253. Non tamen possessionem beneficii statim dimittere teneatur reus, sed in ea perseverare possit, donec super beneficii & fructuum retentione impetret dispensationem, vel à competente Judice per sententiam declaretur reus criminis, cui annexa privatio, ut Covar. l. c. Felin. in c. Rodolphus de rescript. n. 38. Sotus l. 2. de just. q. 6. a. 5. Gut. l. 2. 99. can. c. 5. n. 28. Azor. l. c. q. 3. Piafec. pr. epif. p. 2. c. 4. a. 14. n. 18. Cætera de hac privationis pœna accuratè tractata invenies in meo foro benefic. parte 3. locis designatis in indice dictæ part. v. privatio.*

Quæst. 523. Depositio quid & quotuplex sit?

1. *Resp. ad primum: Depositio, de qua hic est pœna ecclesiastica, quæ clericis removetur perpetuò & ex jure ordinario irremissibiliter à beneficio, officio, ab ordine puta Clericali, Sacerdotali, Episcopali, non quidem quò ad characterem, quia hic inamissibilis seu indelebilis, sed quò ad exercitium, seu executionem illius, v. g. ministracionem solennem in ordine Subdiaconi & Diaconi, celebrationem, absolutionem Sacramentalem, collationem Ordinum à beneficio, v. g. à parochia ejusque administratione, perceptione fructuum, non tamen à titulo seu proprietate illius, unde patet, eam vix differre à suspensione perpetua, cum nec illa privet proprietate, sed solum administratione, Castrop. tr. 29. d. 4. p. ult. n. 1. quamvis, ut Idem cum Abb. in c. veritatis de dolo & consummac. n. 3. Suar. de cens. d. 30. f. 1. à n. 4. Laym. l. 1. sum. tr. 5. p. 3. c. 5. n. 2. & 3. depositus ipso beneficio privandus veniat, & ferè semper eo privetur, quia privatur in perpetuum officio, ratione cujus beneficium conceditur, & nemo beneficium habere debeat, qui ejus fructuum perceptione & administratione perpetuò est interdicitus. Unde non immeritò Abb. depositionem quandoque vocat privationem beneficii, quoniam & ubi in jure quis jubetur deponi à solo officio, nullà factà mentione de beneficio, cui officium*